

14/2007

Dosar nr. 111/CA/2007

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA COMERCIALĂ

SENTINȚA Nr. 491/CA/2007
Ședința publică de la 21 Noiembrie 2007

Completul compus din:
PREȘEDINTE

Judecător
Grefier Minodora Giura

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ introdusă de reclamanta SC SA cu sediul în Oradea, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele DGFP Bihor și Activitatea de Control Fiscal Bihor ambele cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr.2/A județul Bihor și Agenția Națională de Administrare Fiscală cu sediul în București, str.Apolodor, nr.17, sector 5, având ca obiect anularea Deciziei nr. /30 ianuarie 2007 și a Deciziei nr. 9 ianuarie 2007 emise de pârâta DGFP Bihor și a raportului de inspecție fiscală nr. ; a deciziei de impunere și a dispoziției nr. toate emise la data de 7 decembrie 2006 de pârâta ACF Bihor.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta reclamantei SC SA Oradea- av.Demian Carmen în baza împuternicirii avocațiale nr. din 15.02.2007 depusă la dosar și reprezentanta pârâtelor DGFP Bihor, ACF Bihor și ANAF București consilier juridic Farcaș Ioana.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că acțiunea este legal timbrată și că reclamanta SC SA Oradea nu a depus la dosar diferența de onorariu expert în sumă de lei, după care :

Reprezentanta reclamantei depune la dosar chitanța nr. /1 din 05.11.2007 în sumă de lei privind diferența de onorariu expert și chitanța nr.349.640/20.11.2007 privind onorariu avocat. Arată că nu are obiecțiuni cu privire la raportul de expertiză și nici alte cereri în probațiune.

Reprezentanta pârâtelor depune la dosar acte și arată că raportul de expertiză nu ține cont de faptul că documentele analizate, devize de consultanță trimestriale, fișe de consultanță săptămânale nu au fost puse la dispoziția organului de control în timpul desfășurării inspecției fiscale, deși au fost solicitate. Arată că nu are alte cereri în probațiune.

Instanța văzând că nu sunt alte cereri, consideră pricina ca fiind în stare de judecată, declară închisă faza probatorie și acordă părților cuvântul în fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea cererii de chemare în judecată așa cum a fost formulată în temeiul art.14,15 și 1,6 și 8 din Legea 554/2004 desființarea Deciziei nr. 09.01.2007 a DGFP Bihor-Activitatea de Control Fiscal și /30.01.2007 emisă de către Serviciul Soluționare Contestații din cadrul DGFP Bihor comunicată reclamantei în data de 01.02.2007, anularea parțială a Raportului de Inspecție Fiscală nr. /07.12.2006 comunicată în data de 12.12.2006, anularea parțială a Deciziei de impunere nr. /07.12.2006 a Dispoziției nr. /07.12.2006 privind calculul impozitului pe profit și TVA întrucât nu s-au considerat în mod nelegal, ca fiind cheltuieli deductibile cheltuielile cu consultanța în cuantum de lei și cheltuieli ocazionate de deplasările în interes de serviciu în cuantum de lei. Și anularea obligațiilor fiscale în cuantum de lei plus majorări și penalități de întârziere și lei plus majorări și penalități reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar și respectiv TVA și anularea măsurilor de obligare de înregistrare în contabilitate a acestor datorii. Solicită cheltuieli de judecată constând în onorariu de avocat, taxa de timbru și onorariu expert.

Arată că cheltuielile efectuate de reclamantă cu consultanța, transportul și cazarea aferente realizării veniturilor sunt deductibile fiscal fiind îndeplinite toate condițiile pentru deducere cerute de actele normative.

Reprezentanta pârâtelor solicită respingerea acțiunii formulate de reclamanta SC [redacted] SA Oradea ca neîntemeiată și menținerea actelor atacate, ca temeinice și legale.

Precizează că, organele de inspecție fiscală, în mod legal au recalculat impozitul pe profit ținând seama de cheltuielile de consultanță și cheltuielile de deplasare nedeductibile și celelalte sume constatate și necontestate și au stabilit că societatea datorează diferențe de impozit pe profit de plată pe anul 2002-2004 incluzând și impozitul pe profit contestat.

Arată că, reclamanta nu are drept de deducere pentru TVA aferentă serviciilor de consultanță și că datorează bugetului de stat TVA în sumă de 47.286 lei.

Totodată solicită respingerea cererii privind cheltuielile de judecată.
Considerând cauza lămurită, instanța încheie dezbaterile ei.

TRIBUNALUL DELIBERAND

Constată că prin acțiunea, legal timbrată, depusă la această instanță la data de 16.02.2007, reclamanta SC [redacted] SA Oradea, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor; Activitatea de Control Fiscal Bihor și Agenția Națională de Administrare Fiscală București, a solicitat anularea deciziilor nr. [redacted] din 9.01.2007 și nr. [redacted] din 30.01.2007 a pârâtei 1 și, pe cale de consecință, anularea parțială a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] din 7.12.2006, a deciziei de impunere nr. [redacted] din 7.12.2006 și a dispoziției nr. [redacted] din 7.12.2006, emise de pârâta ACF Bihor, în partea în care s-au stabilit obligații fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit în sumă de 55.095 lei; TVA de plată în sumă de [redacted] lei; dobânzi, majorări și penalități de întârziere aferente; precum și obligația de înregistrare în evidențele contabile ca debite bugetare a acestor sume, cu cheltuieli de judecată.

Deosebit de aceasta, reclamanta a cerut și suspendarea executării actelor administrativ-fiscale atacate până la soluționarea irevocabilă a cauzei de fond.

În motivare, reclamanta susține, în esență, că în mod greșit în raportul de inspecție fiscală nr. [redacted]/2006 s-au reținut ca nedeductibile la calculul impozitului pe profit cheltuieli cu servicii de consultanță în sumă de 22.104 lei în anul 2003 și în sumă de 22.707 lei în anul 2004 și că asupra acestora a dedus nelegal TVA în sumă de [redacted] lei.

Tot greșit, apreciază reclamanta că s-au reținut ca fiind nedeductibile la calculul impozitului pe profit pe anul 2004 și cheltuieli în sumă de [redacted] lei efectuate cu deplasarea în Austria în perioada 23.12.2004 -7.01.2005.

În acest sens, arată că între SC [redacted] SA Oradea și SC [redacted] SRL Oradea au existat contracte de consultanță încheiate în care a avut calitate de beneficiar, că obligațiile asumate prin aceste contracte de prestatorul SC M. [redacted] Consulting SRL au fost executate efectiv, serviciile de consultanță erau necesare și oportune pentru buna desfășurare a activității sale și dezvoltarea afacerilor, iar cheltuielile efectuate pentru asigurarea serviciilor de consultanță sunt reale, aferente veniturilor realizate și dovedite cu acte

justificative contabile, respectiv contracte de consultanță, devize trimestriale, fișe de consultanță, facturi și chitanțe conform cerințelor Codului fiscal și al OMFP 1850/2004.

Cheltuielile cu deplasarea în Austria au avut scop economic și au legătură cu activitatea firmei, fiind dovedite cu acte justificative conform legii și aferente veniturilor realizate.

Consideră că atât cheltuielile de consultanță, cât și cele de deplasare sunt deductibile fiscal și că, așa fiind, s-au stabilit nelegal în sarcina sa, prin decizia de impunere nr. [redacted] din 7.12.2006, obligații fiscale suplimentare cu titlu de impozit pe profit în sumă de [redacted] lei; TVA de plată în sumă de [redacted] lei dobânzi/majorări de întârziere în sumă de [redacted] lei și penalități de întârziere în sumă de [redacted] lei și s-a dispus, prin Dispoziția nr. [redacted] din 7.12.2006, înregistrarea în evidențele contabile a acestor obligații fiscale ca debite față de bugetul statului.

Susține că în mod greșit și nejustificat contestațiile sale în calea administrativă de atac, îndreptate împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, pe de o parte, iar pe de alta, împotriva dispoziției privind măsuri obligatorii, au fost respinse de pârâta DGFP Bihor prin deciziile sale cu nr. [redacted] din 9.01.2007 și respectiv nr. [redacted] din 30.01.2007.

În susținerea cererii de suspendare a executării actelor administrativ fiscale atacate, reclamanta arată că este iminentă executarea obligațiilor fiscale stabilite prin acestea, că această sumă are un quantum însemnat și prin executare ar fi lipsită de utilizarea ei în activitatea desfășurată, ceea ce i-ar produce grave prejudicii prin nerealizarea de venituri.

În drept, s-au invocat prevederile art.1, 6, 8, 14 și 15 din Legea 554/2004; ale art.21 din Codul fiscal și ale OMFP 1850/2004.

Prin întâmpinarea depusă la data de 7.03.2007 (fila 97), pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a cerut respingerea acțiunii reclamantei SC [redacted] SA, cu menținerea actelor administrative atacate, cât și respingerea cererii de suspendare a executării lor.

Susține că serviciile de consultanță în afaceri nu s-a dovedit a fi prestate efectiv, iar cheltuielile cu aceste servicii, în sumă de [redacted] lei, deduse la calculul impozitului pe profit, nu au fost justificate cu un contract de consultanță care să conțină clauze privind termenele de execuție, tarife și valoare totală; prin procese verbale de recepție; rapoarte de lucru; situații de lucrări, studiu de fezabilitate ori de piață; iar cele cu deplasările în străinătate, în sumă de [redacted] lei, prin ordine de deplasare complete, care să justifice scopul și locul deplasării, fiind nesocotite prevederile art.9 pct.7 lit.b din Legea 414/2002, în vigoare până la 31.12.2003 și ale art.21 din Legea 571/2003, iar în privința TVA dedus asupra acestor cheltuieli prevederile art.145 alin.1 lit.a din C.fiscal.

A considerat că nu sunt întrunite nici cerințele art.14 și 15 din Legea 554/2004 și nici cele art.185 din C.pr.fiscală pentru admiterea cererii de suspendare a executării actelor administrative atacate, susținând că nu există nici

un caz bine justificat și nici iminența unei pagube, de vreme ce Ministerul Finanțelor Publice este o instituție solvabilă în orice moment și întoarcerea executării este posibilă fără dificultate și pentru că nu s-a achitat cauțiune.

Pârâtele Activitatea de Control Fiscal Bihor și Agenția de Administrare Fiscală nu au formulat întâmpinări.

Prin încheierea ședinței publice nr.159/CA din 4.04.2007, după consemnarea unei cauțiuni de 10 % din valoarea sumelor contestate – respectiv de [redacted] lei stabilită de instanță – și reținându-se îndeplinirea cerințelor art.14 și 15 din Legea 554/2004 – caz bine justificat și pagubă iminentă, cât și a celor prevăzute de art.185 al.2 din C.pr.fiscală, s-a dispus suspendarea executării actelor administrativ fiscale până la soluționarea irevocabilă a cauzei de fond.

În cauză s-au administrat probe cu înscrisuri și o expertiză contabilă ce a avut ca obiectiv verificarea dacă și în ce măsură serviciile de consultanță și deplasarea în străinătate au fost real efectuate, dacă cheltuielile cu acestea sunt aferente sau nu veniturilor realizate în perioada controlată, precum și dacă și în ce măsură sunt dovedite cu acte justificative și în raport de acestea determinarea cuantumului real al impozitului suplimentar pe profit, a TVA deductibil și de plată, cât și a debitelor accesorii aferente.

Examinând actele și lucrările dosarului și normele legale aplicabile în cauză, instanța reține următoarele:

În urma inspecției fiscale generale, efectuate cu întreruperi în perioada 7.07 – 7.12.2006, precum și pentru soluționarea soldului sumei negative din decontul de TVA pe luna mai 2006 – înregistrat de reclamantă la AFP Oradea sub nr. 5285/19978 la data de 23.06.2006, inspectorii pârâtei Activitatea de Control Fiscal Bihor din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor au întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 75078 din 7.12.2006 (filele 17-31).

La capitolul III Constatări Fiscale pct.c (fila 22) s-a reținut că în anul 2003 – în baza contractului de consultanță încheiat de reclamantă cu SC M [redacted] Consulting SRL în luna septembrie 2003 – s-au înregistrat în evidența contabilă a reclamantei SC [redacted] SRL – în luna decembrie 2003 prin nota contabilă 622 suma de [redacted] lei cheltuieli de consultanță.

În anul 2004, contractul de consultanță a fost menținut prin acte adiționale și s-au emis 4 facturi în care erau înscrise și contravaloare servicii de consultanță în sumă totală de [redacted] lei.

În decembrie 2004, inspectorii financiari au reținut că societatea reclamantă a înregistrat în contul 625 „cheltuieli cu deplasări, detașări, transferuri” – suma de [redacted] lei valoarea facturii seria BH-VEA nr.6078254 din 27.12.2004 – emisă de SC M [redacted] SRL – pentru deplasare în Austria, în perioada 23.12.2004 – 7.01.2005.

În raportul de inspecție fiscală s-a consemnat că, contractul de consultanță prezentat de unitatea controlată nu justifică, prin el însuși, prestarea efectivă a serviciilor de consultanță a căror verificare se realizează prin documente justificative, constând în situații de lucrări, proces verbal de recepție, rapoarte de

lucru, studiu de fezabilitate ori de piață sau alte materiale corespunzătoare și că toate cheltuielile înregistrate pentru acestea nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

S-a constatat că din documentele ce au stat la baza înregistrării cheltuielilor cu deplasarea în Austria nu rezultă că aceasta s-a efectuat în scop economic, în ordinul de deplasare nefiind confirmată destinația deplasării.

S-au apreciat acele cheltuieli ca nedeductibile fiscal, s-a procedat la recalcularea profitului impozabil și s-a stabilit obligația fiscală suplimentară cu titlu de impozit pe profit în sumă totală de [redacted] lei, cât și debite accesorii aferente dobânzi/majorări și penalități de întârziere.

La punctul A capitolul III al raportului de inspecție fiscală (filele 19-20) s-a constatat că din facturile fiscale emise de SC M. [redacted] Consulting SRL pentru contravaloarea serviciilor de consultanță, reclamanta a dedus TVA și că nu putea exercita acest drept și procedându-se la recalcularea TVA deductibil, s-a stabilit TVA de plată aferent acelor intrări în sumă de [redacted] lei, asupra căreia au fost calculate și debite accesorii reprezentând dobânzi/majorări și penalități de întârziere.

În baza raportului de inspecție fiscală s-a emis decizia de impunere nr. [redacted] din 7.12.2006 (filele 35-39), prin care s-a stabilit obligația fiscală suplimentară cu titlu de impozit pe profit în valoare de [redacted] lei, în care este inclus și impozitul pe profit în sumă de [redacted] lei aferent cheltuielilor reținute ca nedeductibile pentru servicii de consultanță și cu deplasarea în Austria, cât și cu titlu de TVA de plată în sumă de [redacted] lei, în care este inclusă și TVA de plată în sumă de [redacted] lei aferent valorii serviciilor de consultanță și a deplasării în străinătate, precum și obligații fiscale accesorii dobânzi/majorări și penalități de întârziere.

În baza aceluiași raport de inspecție fiscală, prin dispoziția nr. [redacted] din 7.12.2006 (fila 32), s-a dispus la pct.1.1. măsura înregistrării în evidența contabilă a agentului economic controlat a sumelor stabilite în sarcina acestuia constând în debite și accesorii aferente TVA, iar la pct. 2.1 de înregistrare în aceeași evidență contabilă a sumelor stabilite reprezentând impozit pe profit suplimentar și accesorii aferente, precum și de virare a tuturor acestora la bugetul consolidat al statului.

Contestația formulată de SC Master SA împotriva raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] și a deciziei de impunere nr. [redacted], ambele din 7.12.2006, în temeiul prevederilor art.175 și urm. din C.pr.fiscală a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr. [redacted] din 30.01.2007 a pârâtei DGFP Bihor, iar cea depusă împotriva dispoziției nr. [redacted] din 7.12.2006 a fost respinsă tot ca nefondată prin decizia DGFP Bihor nr.1 din 9.01.2007.

Necontestat de părțile litigante și dovedit de probatoriul din dosar, în luna decembrie 2003, reclamanta a înregistrat în evidența sa contabilă și a dedus la calculul impozitului pe profit pe anul 2003 contravaloarea unor cheltuieli de

consultanță în sumă de 22.104 lei, iar în anul 2004 cheltuieli cu servicii de consultanță în sumă de 227.059 lei.

În decembrie 2004, reclamanta a dedus la calculul impozitului pe profit pe anul 2004 și cheltuieli de deplasare în Austria în perioada 23.12.2004 – 7.01.2005 în sumă de 15.002 lei.

În perioada ianuarie – decembrie 2004, reclamanta a dedus și TVA în sumă de 1.235 lei înscrisă în facturile emise pentru contravaloarea serviciilor de consultanță de SC M... Consulting SRL.

Potrivit prevederilor art.9 al.1 din Legea 414/2002 privind impozitul pe profit, în vigoare până la data de 31.12.2003, la calculul profitului impozabil, ca bază de calcul a impozitului pe profit, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile, potrivit alin.7 lit.b al art.precitat fiind cheltuieli nedeductibile cele cu serviciile de management și consultanță în situația în care nu sunt încheiate contracte în formă scrisă și pentru care beneficiarii nu pot justifica prestarea acestora pentru activitatea desfășurată.

Începând cu 1.01.2004 – conform prevederilor art.21 din Legea 571/2003 (Codul fiscal), pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, nefiind deductibile conform alin.3 lit.f – cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază document justificativ potrivit legii în care să se facă dovada efectuării operațiunii și potrivit lit. a) din același alineat – cheltuielile cu serviciile de management, consultanță (...) pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfășurării activității proprii și pentru care nu sunt încheiate contracte.

Rezultă așadar că pentru deducerea, la calculul profitului impozabil, a cheltuielilor cu servicii de consultanță, potrivit legilor în vigoare, atât înainte, cât și după 1.01.2004, serviciile trebuie să aibă la baza un contract, să fie efectiv prestate, să fie aferente veniturilor impozabile și să fie justificate cu documente justificative conform legii.

Serviciile de consultanță – a căror contravaloare înscrisă în facturile fiscale nr. 8597002 din 31.01.2004; nr. 8597005 din 31.03.2004, 8597009 din 30.06.2004 și 8597912 din 31.12.2004 (filele 119-122), evidențiate de reclamantă în contabilitatea sa ca și cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil pe anii 2003 și 2004 – după cum dovedesc probele dosarului, inclusiv raportul de expertiză contabilă – au avut la bază contractul de consultanță încheiat la data de 26.09.2003 (fila 111), între reclamantă, în calitate de beneficiar, și SC M... Consulting SRL, în calitate de prestator, ce conține clauze privind obiectul contractului, durata lui, prețul serviciilor de consultanță, modul de calcul și de plată al acestuia și actele adiționale la acel contract cu numerele 1 din 16.01.2004; nr.2 din 18.04.2004; nr.3 din 14.07.2004 și nr.4 din 31.12.2004 (filele 115-118) cu toate elementele cerute de art.9 pct.7 lit.b din Legea 414/2002 și pct.9.14 din Instrucțiunile privind metodologia de calcul a

impozitului pe profit aprobate prin HFG 859/2002, în vigoare la data încheierii contractului.

Deși necontestat de reclamantă, aceasta nu a prezentat inspectorilor fiscali decât contractul de consultanță și facturile fiscale emise pentru contravaloarea serviciilor, sub durata procesului, la dosarul cauzei, s-au depus și expertului contabil numit în cauză și s-au prezentat acte ce dovedesc prestarea efectivă a serviciilor de consultanță contractate, că acestea sunt oportune și necesare în activitatea desfășurată și sunt aferente realizării veniturilor – respectiv devizele trimestriale și fișele de consultanță de la filele 40-82, semnate de reprezentanții legali ai părților contractului de consultanță, cât și balanțele de verificare analitică de la filele 83-90, fiind astfel îndeplinită și cerința de deductibilitate a cheltuielilor justificate prin acestea impusă atât de pct.9.14 din Instrucțiunile aprobate prin HG 859/2002, date în aplicarea Legii 414/2002, cât și pct.48 din Normele Metodologice aprobate prin HG 44/2004 – de aplicare a Codului fiscal Legea 571/2003 – potrivit cărora verificarea efectivității prestației se realizează prin documentele justificative, acolo exemplificate, ca fiind procese verbale de recepție, situații de lucrări, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate și de piață, cât și orice alte materiale corespunzătoare.

Devizele trimestriale, fișele de consultanță și balanțele analitice depuse la dosar și constatările expertului contabil consemnate în raportul de expertiză întocmit – fila 132 și urm. – dovedesc prestarea efectivă a serviciilor de consultanță în folosul beneficiarei reclamante, necesitatea și oportunitatea lor, că cheltuielile cu asigurarea serviciilor de consultanță sunt aferente veniturilor realizate și justificate cu documente justificative conform legii și ca atare că întrunesc condițiile de deductibilitate a lor la calculul profitului impozabil și implicit al impozitului pe profit în perioada în care au fost înregistrate, respectiv decembrie 2003 și anul 2004.

Cheltuielile cu deplasarea în Austria în perioada 23.12.2004 – 7.01.2005, înregistrate în contabilitatea reclamantei în baza facturii fiscale nr.6078254 din 27.12.2004, emisă pentru suma de 15.052 lei – nu au fost efectuate în baza unui contract de prestări servicii, nu sunt dovedite ca necesare, oportune și aferente activității unității și realizării veniturilor ei – împrejurare de fapt constatată și de expertul contabil și consemnată în raportul întocmit – fila 136.

Singurul act prezentat de reclamantă inspecției fiscale, cât și instanței și expertului – ordinele de deplasare nr. 162 și 163 din 22.12.2004 (fila 16) – nu îndeplinesc cerințele de document justificativ, impuse de lege – de vreme ce nu menționează destinația și scopul precis al deplasării.

În considerarea celor mai sus expuse, se reține că integral cheltuielile cu asigurarea serviciilor de consultanță, în sumă de 15.052 lei, sunt deductibile la calculul profitului impozabil și al impozitului pe profit pe anii 2003 și 2004 și ca fiind nedeductibile în același sens cheltuielile cu deplasarea în Austria în perioada 23.12.2004 – 7.01.2005. în sumă totală de 15.052 lei

Prin urmare, se constată că prin actele administrativ fiscale au fost stabilite corect în sarcina reclamantei obligații fiscale cu titlu de impozit pe profit suplimentar în sumă de 17.502 lei (afereant deducerii nelegale a cheltuielilor cu deplasarea - de 17.502 lei) și asupra acestuia debite accesorii dobânzi/majorări de întârziere în sumă de 209 lei și penalități de întârziere în sumă de 209 lei - calculate de expertul contabil în raportul de expertiză și evidențiate în acesta la fila 137.

Prin aceleași acte se constată însă a fi fost stabilite nelegal obligații fiscale cu titlu de impozit pe profit suplimentar în sumă de 32.211 lei (urmare a aprecierii eronate ca nedeductibile a cheltuielilor cu servicii de consultanță în valoare de 32.211 lei) și debite accesorii aferente - dobânzi/majorări și penalități de întârziere.

Și obligația fiscală cu titlu de TVA de plată, în sumă de 47.286 lei, se constată a fi fost greșit stabilită în sarcina reclamantei.

Potrivit prevederilor art.145 din Codul fiscal, are drept de deducere a TVA orice plătitor de TVA, dacă bunurile ori serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Cum, prin probele scrise și expertiza contabilă efectuată în cauză este dovedit că serviciile de consultanță achiziționate de reclamantă, a căror contravaloare a fost înscrisă în cele 4 facturi fiscale cu nr. 3597902/2004, 3597903/2004, 3597909/2004 și 3597904/2004, din care aceasta a dedus TVA - au fost efectiv prestate, că erau destinate desfășurării activității, deci utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale acestui plătitor de TVA, se constată că reclamanta putea exercita dreptul de deducere a TVA aferent contravalorii serviciilor de consultanță facturate de prestatorul lor.

Pentru toate aceste motive de fapt și de drept, acțiunea reclamantei se constată a fi în parte fondată, urmând a fi admisă ca atare și, în consecință, actele administrativ fiscale vor fi anulate în partea privitoare la impozit suplimentar pe profit în sumă de 32.211 lei; la TVA de plată în sumă de 47.286 lei; la dobânzi/majorări de întârziere aferente în sumă de 209 lei și penalități de întârziere în sumă de 209 lei și vor fi menținute în partea privitoare la impozit pe profit suplimentar în sumă de 17.502 lei; dobânzi/majorări de întârziere în sumă de 209 lei și penalități de întârziere în sumă de 209 lei.

De vreme ce, necontestat de reclamantă, aceasta doar sub durata procesului a depus la dosar și a prezentat expertului dovezi ale realității prestării serviciilor de consultanță, că acestea sunt necesare și aferente veniturilor realizate și că cheltuielile pentru desfășurarea acestora sunt atestate de documente justificative, fără a le fi prezentat și inspecției fiscale, reclamanta se constată a fi în culpă procesuală și, ca atare, în raport de prev.art.274 și urm. din C.pr.civ., cererea de cheltuieli de judecată, pe care a formulat-o, se va respinge.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC Master SA cu sediul în Oradea, strada Borșu, km 3, județul Bihor, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor și Activitatea de Control Fiscal Bihor, ambele cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir, nr.2-4, județul Bihor și Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu sediul în București, str.Apolodor, nr.17, sector 5, împotriva deciziei nr. din 30 ianuarie 2007 și a deciziei nr. din 9 ianuarie 2007, emise de pârâta DGFP Bihor și a raportului de inspecție fiscală nr. , a deciziei de impunere nr. și a dispoziției nr. , toate emise la data de 7 decembrie 2006 de pârâta A.C.F. Bihor și în consecință:

Anulează actele administrativ fiscale atacate în partea privitoare la impozit suplimentar pe profit în sumă de lei; la taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei; la dobânzi/ majorări de întârziere aferente în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Menține actele administrativ fiscale atacate pentru impozit pe profit suplimentar în sumă de lei; dobânzi/majorări de întârziere în sumă de 1.967 lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Respinge cererea de cheltuieli de judecată formulată de reclamantă.

Cu drept la recurs în termen de 15 zile de la comunicarea sentinței.

Pronunțată în ședința publică astăzi, 21 noiembrie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. , jud.

Dact. BF în 03.01.2008.

6 ex.

pt.conf.4 com.cu:

- SC Master SA

- DGFP Bihor

- ACF Bihor

- ANAF București

Azi, 01.2008.

